

Hemcinsler 8

– bayram-kaya · 16 Ocak 2024

Böylece özel mülkiyetçi alanın tanımı, kolektif güç ve kolektif sahipliğin muktedir oluş "zımnına atıftı". Kolektif alanın tersi bir söylemle tanımlanacaktı. İyi de neydi bu kolektif atıf?

Kolektif atıf ilkin doğada sağlama bazında paydaşlıktı. İkinci olarak da kolektif alan içinde üretim ilişkisi bazında ve üretilenleri tüketme temelinde paydaşlıktı.

Mülk sahibi de ortaklaşma atfından hareketle kendisine yeni bir misyon biçecekti. Yeni misyon içinde mülk sahibi, kolektif alanın kendine ortaklar tanımamasına karşı "ortaklar tanımayan" bir misyon oluş şeklini ilan edecekti.

Özel mülkiyet demek; kolektif tasarrufla kolektif iradeyi kullanmak demektir. Kolektif gücün, mülk sahibi eline geçmesi demektir. Kolektif gücün ele geçmesi demek güç zehirlenmesi demektir. Bu zehirlenme içinde mülk sahibinin kendisine ortaklar tanımaması demektir.

Doğadaki yaşam şekli bir türden değildi. Bir türden olmayan yaşam içinde gerek bedensel olarak gelişemeyen, gerek dıştan sosyal ilişkiler temelinde gelişemeyen, ölür.

Bir türden olmayan yaşam biçimleri içinde her bir yaşam ihtiyacını dıştan yani doğada sağlar. Genellikle ihtiyaçlar doğada belli bir izole bölge içinde yapılır.

O alan içinde yaşayan hemcinslerin davranışları ve düşüncelerinde oluşan enerji, izole alan içinde tutulur. Bu nedenle sosyal ilişkiler zamana bağlı gelişmeler içinde yaptıkları transfer enerji sağlaması üzerinde üreten bir kolektif alana dönüşüp gelişirler.

Totem dönemin ortak sağlaması, şimdiki üreten ilişkilerde ve günümüzdeki ekonominin temelinde olan transfer enerjili kolektif emeklerdir.

Gelişmeci eğilim demek kendi üzerine kendi etkimeyle kendisini sürdüreceği biçimde kesikli sürekliliği olan bileşim ve çözümlerle ortaya konan sarmal hareketlerdir.

Gelişmeci eğilim gelişmeyi çıkmaz sokağa götürmeyecek olan gelişme düzeyiydi. Enerji akışını tıkamayan güç birlikleriydi. Kolektif güç birliği, benzer hareketleri ve benzer sonuçları paylaşmayı gerektiriyordu.

Kolektif alanda bazal enerjili kısım böylesi karşılıklı transfer emekler üzerinde doğuyordu. Başlangıç

koşulları içinde özel mülkiyet gibi dağıtıcı, ayrıştırıcı tutumun; gelişmeci etki düzlemi ortaya koyması pek pek mümkün değildi.

Özel mülkiyetçi alan belli bir kolektif alan birikimi olmadan ve kolektif gücün sömürsünü ortaya konmadan meydana çıkamazdı.

Evrenin dokusu birleşme, çözülme üzerinedir. Evrenin dokusu (doğanın dokusu) başlangıç için kolektif özellik kazanmış çözümlerle ve yeniden birleşme eğilimleriyle gelişir olarak vardı. Aksi halde evrensel dokuya uymayan, gelişemeyen düşünce ve oluşum ölüdü.

Kulluk sistemi kişinin mülk sahibi olmasını ezelden ebede doğru değişmeyen yazgılar diye tanımlar. Özel mülkiyetçi sistem ideolojisi mülk sahibi olup olmamaya ezelde yapılan bir takdir diyor. Bu takdire de kader diyor.

Kader denen söylemsel anlayış gelişmeci düzlem içinde gelişme, değişme, dönüşme anlayışımızı çıkmaz sokağa saptırır. Ve sistem ister istemez gelişmemenin, dönüşmemenin ölümü ile burun buruna gelir.

Köleci sistem, burun buruna geldiği ölüm sürecini dolanarak, kıvrılarak aşmaya çalışır. Böylece kulluk sistemi denen ideoloji kendi hayatietini sürdürür.

Örneğin, köleci sistem kendisini devam ettirecek olan kendi faiz kuramına, köleci gelişme düzeni şartları değişince faize "haram" diyecekti. Bu değişme köleci sistemin eski feodal unsurlarıyla, yeni oluşan burjuva unsurları arasındaki çelişkiden doğar.

Paranın icadı sonrasında feodaller burjuvalarda (bankerlerden) finanse oldular. Eski egemen feodaller burjuvaya faiz verdiler. Faizler toprak sahipleri için dayanılmazdı. Feodaller arasında faize karşı tepkiler yükselmişti.